

hvorved altsaa Rigsdagen bevilger denne Afkortning i Theatrets Forestillingsindtægt, har den billiget den Afgang for Rigsdagsmændene til at besøge Theatret, som nu administrativt er bleven gennemført, men jeg tillader mig ogsaa at forstaa det saaledes, at, hvis dette Forslag, som nu er kommet frem, bliver forkastet, saa ville Rigsdagens samtlige Medlemmer erkjende, at dermed er den Historie ogsaa forbi. Derfor har jeg forsaavidt ikke Noget imod, at Spørgsmaalet er kommet frem, og kan ogsaa paa en Maade takke de ærede Forslagsstillere derfor, thi den Maade, hvorpaa denne Sag er gaaet for sig i Vinter, er vist neppe rigtig. Efter hvad man hører, tror jeg da ikke, at det er gaaet ganske regelmæssigt og ordentligt til, ikke at tale om, at man ikke kan se hørt fra den Protest, som en meget stor Del, vist over Halvdelen af dette Things Medlemmer, har neblagt imod Administrationens Ret til paa denne Maade at raade over Theatrets Indtægter. Hvad selve Realiteten af Forslaget angaar, da er det et af de Smaaafspørgsmaal, som det ikke er værd at gjøre store Ophævelser over. Naar Rigsdagen ellers ikke lader sig repræsentere ved tomme Bænke, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds sagde, og det vistnok med nogen Berettigelse, men har forstaaet sin Pligt, saa er den Slags Opmærksomheder mod Rigsdagens Medlemmer en efter min Opfattelse saa naturlig Ting, at jeg meget godt kan begribe, at Rigsdagen vilde, hvis der havde foreligget Forslag derom fra Ministeren, have godkjendt det. Den Slags Politikere, som kunne opholde sig over en halv Baier og en Portion Smørrebød paa Drekrone og frie Theaterbilletter 3—4 Gange om Vinteren, tror jeg ingen Begne komme, hverken her eller andetsteds. At fylte den Slags Smaaafspørgsmaal med ind i Rigsdagens Virksomhed, er tilvisse ikke at have den Virksomhed, vi udfolde, i egne eller i Folkets Dine. Det er mine Ord med Hensyn til Realiteten; jeg skal ganske henstille til det ærede Thing, hvorledes det vil stille sig til dette Forslag. Kun maa jeg, som sagt, betone min Opfattelse af Spørgsmaalet, nemlig at, bliver Forslaget vedtaget og Lov, er dermed godkjendt den hidtil administrativt lagte Ordning, den har da faaet lov-mæssigt Stempel; men bliver Forslaget ikke vedtaget, antager jeg, at man saa paa den anden Side vil erkjende, at saa er Historien færdig. — Med Hensyn til Forslagene under Krigs- og Marineministeriet skal jeg ikke nærmere udtale mig om Forslagene under Nr. 34 og 35. Jeg har

alt udtalt, at, havde vi fra samtlige Ministeriers Side faaet et Tillægsbudget som Krigs- og Marineministeriets, vilde Resultatet have været en Besparelse istedetfor en forøget Udgift, og dette er for mig en Støtte for den Betragtning, at man godt kan gaa ind ikke blot paa en Negtelse af Forslaget under Nr. 34, thi det antager jeg for en Selvsølge baade henset til Sagen selv og dens Hensigtsmæssighed, men ogsaa til en Negtelse af Forslaget under Nr. 35 uden at gaa Willighed og Respektfuldighed for nær. Efter Omstændighederne har jeg imidlertid staaet paa Standpunktet af Forslaget under Nr. 35, og jeg vil derfor stemme derfor, men skal ikke være bekymret, hvis jeg bliver overstemt. Skulde derimod Forslaget under Nr. 34 blive vedtaget, vil der ikke savnes Forslag til 3die Behandling om at veta-blere Lovforslaget i saa Henseende. Jeg vilde betragte det som en meget uheldig Beslutning mod en Bestyrelse, naar den har gennemført en stor Foranstaltning paa en saadan Maade, da at negte den en i og for sig heldig Opmuntring i sin Virksomhed. Hvad Forslaget med Hensyn til Krudtet angaar, skal jeg heller ikke nærmere omtale det. Jeg vil kun sige, at jeg vil ikke være istand til stemme for Negtelsen af dette Beløb, og jeg vil ikke gaa fra denne Rigsdag uden at have gjort Alt til, at det bliver bevilget. Jeg henviste, da jeg sidst havde Ordet, til, hvad Marineministeren saglig maatte fremstille om denne Sag. De Herre have nu, forsaavidt som de have været tilstede, hørt denne Fremstilling, og jeg skal med Hensyn til Sagens Realitet henwise dertil. Hvad de 50,000 Kr. til „Dannebrog“ angaar, da vil jeg sige, at min Stilling er den, at jeg afholder mig, ligesom ved Spørgsmaalet om Stændemingen, fra at stemme. Endnu har jeg kun en Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg). Hvis det ærede Medlem i sin Fritid tog sig for at udgive en Negnebog, gab jeg nok vide, hvorledes den vilde komme til at se ud. Den vilde neppe komme til at passe med Svren Mathiesens eller med Kramers. Jeg antager imidlertid, at, naar vi forhandle om Tal her i Salen, maa vi, hvilket Parti vi end høre til, eller om vi overhovedet høre til noget Parti eller ikke, gaa ud fra, at To og To er Fire, ellers ville vore Forhandlinger i Almindelighed og om Tal i Særdeleshed blive en Umulighed. Det ærede Medlem omtalte, at dette Folkething havde bevilget paa det ekstraordinære Budget til Krigsvesenet langt ud over, hvad man nogensinde havde